

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 520: Chúng Sanh Mạt Thế, Đã Không Gặp Phật, Rất Khó Được Nghe, Rất Khó Tín Giải Thọ Trì, Mà Lại Được Nghe, Lại Có Thể Tín Giải Thọ Trì, Họ Thật Hiếm Có Đáng Quý, Căn Tánh Ất Hắc Vượt Xa Ta. Tâm Khích Lệ Hậu Học Của Ngài Thật Vô Cùng Tha Thiết

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 045)

Chuyên ngữ: Tịch Minh

【Chúng sanh mạt thế, đã không gặp Phật, rất khó được nghe, rất khó tín giải thọ trì, mà lại được nghe, lại có thể tín giải thọ trì, họ thật hiếm có đáng quý, căn tánh ất hắc vượt xa ta. Tâm khích lệ hậu học của ngài thật vô cùng tha thiết.】

Ý nghĩa này thực chất đã liên quan đến đoạn tiếp theo. Thời kỳ mạt pháp, chúng ta cách thời Phật rất xa, không nghe được Phật thuyết pháp, không nghe được Bồ Tát, hay bậc chân thiện tri thức thuyết pháp. Ngay cả bản thân người giảng cũng đã giảng không rõ ràng, mà người nghe chúng ta lại nghe đến khai ngộ, làm gì có đạo lý này! Không có đạo lý này đâu. Trừ phi tâm của người nghe thật sự thanh tịnh, đích thực là không nhiễm một trần, thật sự buông xả hết thảy thế xuất thế gian pháp, như vậy mới được, nghe người ta nói bừa nói bậy cũng sẽ khai ngộ. Đây chính là câu thường nói “biết nói không bằng biết nghe”, như thế thì được. Thế nhưng tìm người như vậy ở đâu? Không có! Ai ai cũng đều có vọng tưởng, phân biệt, chấp trước, vậy thì cần phải gặp được bậc chân thiện tri thức khai đạo. Người chưa ngộ, người chưa tương ưng, thì vô cùng khó khăn, chính là họ tự mình nhận thức không rõ ràng, thấu hiểu không rõ ràng, cho dù y theo chú sớ của cổ đại đức mà giảng, bởi vì họ không thấu triệt, họ không thấu hiểu ý nghĩa. Do đây có thể biết, nếu không từ sự tu hành thực chứng chân thật, mà muốn giảng kinh cho hay, thì chẳng dễ dàng chút nào. Ngày nay chúng ta bắt đầu học, bắt đầu học thì phải bước theo dấu chân của người xưa, tuyệt đối tuân thủ chú giải của người xưa, chúng ta kế thừa trên đôi vai các ngài, nương nơi nền tảng đó rồi thì nhất định phải siêu việt hơn cổ nhân

mới được. Làm thế nào để siêu việt hơn cổ nhân? Đoạn văn tiếp theo chính là dạy chúng ta phải nghiêm túc, trên “Kinh Kim Cang” nói là thọ trì đọc tụng, vì người diễn thuyết, như vậy là xuất chúng rồi. Nhất định phải thọ trì, thọ trì ở phần trước đã giảng một đoạn rất dài, thọ trì nói đơn giản chính là y giáo phụng hành; nếu bạn không thể y giáo phụng hành, thì đó không phải là thọ trì. “Kinh Kim Cang” dạy bạn điều gì? Ly danh tự tướng, ly ngôn thuyết tướng, ly cảnh giới tướng. Cảnh giới tướng nêu cho chúng ta ba thứ: vi trần, thể giới, trong cảnh giới có tiểu tướng, đại tướng, nhỏ là vi trần, lớn là thể giới; ly thân tướng, ba mươi hai tướng mà Phật đã nêu; gộp lại là thân tâm thể giới thấy đều buông xả, đây gọi là thọ trì “Kinh Kim Cang”, trong kinh văn này nói được rõ ràng. Không phải bảo bạn mỗi ngày tụng “Kinh Kim Cang” vài biến, hoặc là lấy một bộ, đó gọi là thọ, cái đó không phải, điều đó hoàn toàn không đáng gì!

Sự thọ trì của “Kinh Kim Cang”, là bảo bạn thân tâm thể giới hết thấy đều buông xả, đây gọi là thọ trì. Bạn đã làm được chưa? Bạn buông xả được bao nhiêu? Nếu trong thời kỳ mạt pháp thật sự có người như vậy, Tôn giả Tu Bồ Đề khâm phục, đương nhiên là khâm phục, lẽ đương nhiên phải khâm phục. Bởi vì ngài sinh vào thời đại của Đức Phật, ngài khai giải thọ trì thì không khó, sau khi cách Phật đã hơn hai ngàn năm trăm năm, lại còn có người không gặp được Phật, gặp được “Kinh Kim Cang” mà cũng có thể thấu hiểu, cũng thật sự có thể làm được như vậy, thì thiện căn phước đức của người này nhất định vượt hơn Tu Bồ Đề, điều này là chúng ta thừa nhận. Cho nên hôm nay nói lời thành thật, sự tu trì của bạn, nếu bạn không thành tựu thì không bàn đến nữa, nếu muốn thành tựu, nhất định vượt qua chư vị Tổ sư đại đức trong quá khứ. Nguyên nhân là gì? Trong “Trúc Song Tùy Bút”, Liên Trì Đại Sư có ghi lại một công án, trong cửa Phật gọi là công án, người thế tục chúng ta gọi là câu chuyện, một câu chuyện có thật. Vào cùng thời đại của ngài, có một vị tu hành rất có danh tiếng, đồng tu tứ chúng đối với vị ấy đều rất tôn kính, rất ngưỡng mộ. Vị ấy ở trên núi, sống trong túp lều tranh trên núi, tu hành rất tốt, giới luật tinh nghiêm, thân tâm thanh tịnh. Thế nhưng vị ấy lại vương phải một nhân duyên, người ta thỉnh vị ấy vào trong thành phố để hoằng pháp, sống ở trong thành phố chưa được bao lâu, thì tâm danh lợi của vị ấy sinh khởi, tham sân si mạn đều nổi lên hết, đọa lạc rồi. Điều này đã chứng minh một người nếu chịu đựng được sự cám dỗ, thì thành công rồi. Đại đa số mọi người đều không chịu nổi sự cám dỗ, hoàn cảnh bên ngoài vừa cám dỗ, thì phiền não bên trong liền bị khơi gợi khởi lên. Vị ấy ở nơi thâm sơn không tiếp xúc với xã hội này, thân tâm thanh tịnh, vào đến thành

phổ thì tiêu tủng rồi, đây là một việc rất đáng để người ta cảm thán. Liên Trì Đại Sư lúc bấy giờ là thời đại nào? Chúng ta ngày nay là thời đại nào? Thời đại ngày nay là thế giới phồn hoa cám dỗ, cho dù là người như Liên Trì Đại Sư, nếu sống trong thành phố ngày nay, cũng rất khó vượt qua được! Cho nên hôm nay chúng ta ở trong cái thế giới đầy rẫy sự mê hoặc này, mà có thể không bị cám dỗ, thì định công của bạn đã vượt hơn các ngài, trí huệ của bạn cũng vượt hơn các ngài, đây là đạo lý nhất định. Do đó, những người xuất gia trẻ tuổi các vị, muốn độ chúng sanh của thế kỷ sau, định công và trí huệ của các vị phải vượt hơn thế hệ chúng tôi. Tại vì sao? Sự cám dỗ của thế kỷ sau so với hiện tại của chúng ta lại không biết nhiều hơn bao nhiêu lần, mạnh hơn bao nhiêu lần? Đây là ma cảnh. Bên ngoài đều là yêu ma quỷ quái, đều đang ở đó nghĩ đủ mọi chiêu trò để cám dỗ bạn, ở đó lừa gạt bạn, bạn có thể ở trong cảnh giới này mà như như bất động, đây là công phu bậc cao. Cổ đại đức, những vị Bồ Tát này khâm phục không phải là không có đạo lý, rất có đạo lý. Lời này của ngài nói không phải là lời khiêm tốn, không phải là lời sáo rỗng, câu câu đều là lời chân thật.